

1. D. 26/11 1903

Automobilens land- vinningar.

Postverket följer med sin tid.

I går middag vid 1-tiden kom en stor blågul motorvagn af hittills osedd form och konstruktion körande med rask fart och styrd kurs på det nya posthuset. Öfverallt hvar den gick fram väckte den stort uppseende och de för sin nyfikenhet riksbekanta stockholmarne strömmade till i stora skaror för att beskåda monstret. Äfven vi förföljde den nya uppenbarelsen, som slutligen körde in och stannade på posthusets gård.

Här fingo vi snart alla äskade upplysningar. Det originella åkdonet var ingenting annat än postverkets nya automobilpostvagn, afsedd att föra postsäckar till och från filialpostkontoren. Vagnen är beställd och tillverkad hos Söderbloms gjuteri- och mekaniska verkstad i Eskilstuna, hvilken fabrik som bekant vid sommarens automobilutställning intog ett bemärkt rum bland de svenska utställarna. Den är konstruerad efter ritningar och under ledning af ingenjör Büchner, som förut i flera år varit anställd vid den stora automobilfirman Büchner i Magdeburg, men som nu inträdt i tjänst hos Söderbloms gjuteri.

Det är två saker, som särskildt falla i ögonen hos denna automobil. För det första saknar den det otympliga och missprydande, långt framskjutande förrede, som annars plägar förefinnas hos en del motorvagnar. Och detta är onekligen en fördel, i synnerhet som maskineriet är lika bra för det. Vidare utgöres bakre delen och större delen af vagnen af en hög kupé — utan fönster förstas — till formen närmast liknande ett skåp eller en packlär, med dörrar på baksidan. Det är här som postpåsarna skola härbärgeras, och rummet tyckes vara ganska rymligt tilltaget. Kring taket löper ett lågt stängsel, så att man vid behof äfven kan lasta häruppe. Taket fortsättes för öfrigt framåt, så att äfven chauffeuern och den postman, som har sin plats bredvid honom, "hafva tak öfver hufvudet". Maskinen är om 6 hästkrafter och dubbelt-cylindrig. Lastningsförmågan är 1000 kg. död vikt. Priset på denna postverkets första motorvagn är 4500 kr.

Som bevis på hur snabbt man kan förflytta sig med detta åkdon, som ju dock endast är afsedt som packvagn, må nämnas, att färden från Linnégatan till centralpostkontoret i går tog endast sex minuter, medan en taxameterdroska använder omkring en kvart för samma sträcka.

För att personligen förvissa oss om saken togo vi plats i vagnen och styrde med hr Büchner som chauffeur ut genom posthusets portal åt Mästersamuelsgatan och därefter ut på Vasagatan. Här åkte vi därpå en god stund fram och tillbaka, än fort, än långsamt, vände åt höger och vänster o. s. v. Allt gick med precision och säkerhet och det var förunderligt, att en för laständamål konstruerad vagn kunde gå så jämnt och lugnt.

Om försöken med denna första automobil utfalla till belåtenhet, är det antagligt, att generalpoststyrelsen går i författning om att anskaffa flera af samma typ.

Representant och ombud i Stockholm för firman Söderblom är hr Adolf Östberg, innehafvare af Idrottsparkens velocipeduthyrning.

Jim.